

«Φωνή Κυρίου»: Η αποκοπή από την κοινωνία

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 70όν

23 Ὀκτωβρίου 2022

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 43 (3621)

Η ΑΠΟΚΟΠΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ την «Φωνή Κυρίου» της Αποστολικής Διακονίας της [Εκκλησίας της Ελλάδος](#), της Κυριακής Στ' Λουκά, 23 Οκτωβρίου 2022, όπως αυτή διανεμήθηκε σε όλους τους ιερούς ναούς της ελληνικής επικράτειας, αλλά και του εξωτερικού.

ΕΤΟΣ 70όν

23 Οκτωβρίου 2022

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 43 (3621)

Η ΑΠΟΚΟΠΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Κυριακή σήμερα έκτη της σειράς των ιερών ευαγγελίων του ευαγγελιστοῦ Λουκά καί μνήμη τοῦ ἁγίου ἀπόστολου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου. Πληροφορούμαστε ευαγγελικῶς σήμερα ὅτι, ὅταν ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἔφτασε μέ τό καράβι στήν πόλη τῶν Γαδαρηνῶν ἀπέναντι ἀπό τή Γαλιλαία, τόν συνάντησε ἕνας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος γιά πολλά χρόνια ταλαιπωρεῖτο ἀπό δαιμόνια. Εἶχε φτάσει σέ τέτοιο σημεῖο ἐξαθλίωσης, ὥστε κυκλοφοροῦσε γυμνός καί κατοικοῦσε στά μνήματα. Θά μπορούσε ἀκόμη κανεῖς νά ὑποθέσει ὅτι εἶχε ἀπογυμνωθεῖ ἀπό τίς ἀρετές καί δέν εἶχε ζωή μέσα του, δέν μπορούσε νά βρεθεῖ σέ κοινωνία μέ τούς συνανθρώπους του.

Ὅταν εἶδε τόν Ἰησοῦ Χριστό, τήν ἴδια τήν ἀγαπητική κοινωνία, τάραχτηκε. Δύσκολα ὁ ἀπομονωμένος ἄνθρωπος δέχεται καί ἀποφασίζει τό ἀνοιγμα στόν ἄλλον. Εἶναι ἕνα ξεβόλεμα ἀπό τήν πραγματικότητα πού ὁ ἴδιος ἔχει δημιουργήσει γιά τόν ἑαυτό του, κάτι πού προκαλεῖ ἀναστάτωση καί ἄγχος.

Ἡ φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ

Ὁ Κύριος, βλέποντας τήν κατάσταση τοῦ ταλαίπωρου ἀνθρώπου, διέταξε τά δαιμόνια, πού λόγω τοῦ πλήθους τους ὀνομάζονταν Λεγεῶνα, νά βγοῦν ἀπό αὐτόν. Φοβούμενα τήν τιμωρία τους τόν παρεκάλεσαν νά μήν τά στείλει στήν ἄβυσσο, αὐτός δέ τά ἔστειλε σέ ἕνα κοπάδι χοίρων, οἱ ὁποῖοι καί ἔπесαν ἀμέσως ἀπό ἕναν γκρεμό. Μάρτυρες τοῦ γεγονότος ὑπῆρξαν βοσκοί ἀπό τή γύρω περιοχή, οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ τό ἀνήγγειλαν σέ συγχωριανούς τους, ἐπέστρεψαν μέ αὐτούς καί τοῦ ζήτησαν νά ἀπομακρυνθεῖ ἀπό τή γῆ τους.

Παρατηροῦμε, λοιπόν, ἀρχικά ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός δέν ρωτᾷ τόν δαιμονιζόμενο «θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι;» ἢ «τί σοί θέλεις ποιήσω;», ὅπως

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. η' 27-39)

Ἡ θεραπεία τοῦ δαιμονισμένου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ὑπῆντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακράζας, προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; δέομαί σου, μὴ με βασανίσῃς. Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Πολλοὶς γὰρ χρόνους συνηρπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο ἀλύσει καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσων τὰ δεσμά, ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. Ἐπηρώτησε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί σοί ἐστιν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν· καὶ παρεκάλει αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγεννημένον ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθεὶς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο. Αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν. Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ, ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

στήν περίπτωση τοῦ παραλύτου στή Βηθεσδα καί τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ ἀπό τήν Ἱεριχώ ἀντίστοιχα. Αὐτό πού ἐλκύει τή θαυματουργική ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ πίστις σέ αὐτόν, εἶναι τό «ναί, θέλω» σέ αὐτόν. Στήν περίπτωση τοῦ δαιμονιζόμενου, ὁ ἴδιος ἀναλαμβάνει πρωτοβουλία καί τόν θεραπεύει. Ὁ Θεός ἐπεμβαίνει δραστικά στή ζωή του μέ σκοπό νά τόν βγάλει ἀπό τό ἀδιέξοδό του καί νά τόν φέρει σέ κοινωνία μαζί του, χωρίς οὐσιαστικά τό ἄτομο νά τό ἔχει ζητήσει ἢ νά τό ἔχει καταλάβει.

Στή θεία Λειτουργία, στήν ἀγία Ἀναφορά, ὁ ἱερέας ἀναπέμπει μία εὐχαριστία στόν Δημιουργό καί Πατέρα. Σέ ἓνα σημεῖο αὐτῆς ἀναφέρε-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τὸν καιρὸν, ὅταν ὁ Ἰησοῦς βῆκε στὴν ξηρά, τὸν συνάντησε ἓνας ἄνδρας ἀπὸ τὴν πόλη, πού εἶχε δαιμόνια ἀπὸ πολὺ καιρὸ, δὲν φοροῦσε ροῦχο καὶ δὲν ἔμενε σὲ σπίτι, ἀλλὰ στὰ μνήματα. Ὅταν εἶδε τὸν Ἰησοῦ, φώναξε δυνατὰ καὶ ἔπεσε στὰ πόδια του καὶ μέ δυνατὴ φωνὴ εἶπε: Τί σχέση ὑπάρχει μεταξύ μας, Ἰησοῦ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; Σέ ἱκετεύω, μὴ μέ βασανίσεις. Γιατί ὁ Ἰησοῦς εἶχε διατάξει τὸ ἀκάθαρτο πνεῦμα νὰ βγεῖ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο. Τὸ δαιμόνιο τὸν εἶχε κυριεύσει ἐπὶ πολλὰ χρόνια, μάλιστα τὸν ἔδεναν μέ ἀλυσίδες καὶ τὸν φύλαγαν μέ σίδερα στὰ πόδια, ἀλλ' αὐτὸς ἔσπαξε τὰ δεσμὰ καὶ ὁ δαίμονας τὸν ὀδηγοῦσε στὶς ἐρημίες. Τὸν ρώτησε ὁ Ἰησοῦς καὶ τοῦ εἶπε: Ποιό εἶναι τὸ ὄνομά σου; Αὐτὸς εἶπε: Λεγεών· καθόσον εἶχαν μπεῖ μέσα του πολλὰ δαιμόνια· καὶ παρακαλοῦσε τὸν Ἰησοῦ νὰ μὴν τοὺς διατάξει νὰ πᾶνε στὴν ἄβυσσος. Ἦταν ἐκεῖ ἓνα κοπάδι ἀπὸ πολλοὺς χοίρους πού ἔβοσκαν στό βουνό· καὶ τὸν παρακαλοῦσαν νὰ τοὺς ἐπιτρέψει νὰ μποῦν σὲ ἐκείνους· καὶ τοὺς ἐπέτρεψε. Βγῆκαν τὰ δαιμόνια ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο καὶ μπῆκαν στούς χοίρους, ὅποτε τὸ κοπάδι ὄρμησε πρὸς τὸν γκρεμό καὶ πνίγηκε στὴ λίμνη. Ὅταν οἱ βοσκοὶ εἶδαν αὐτὸ πού ἔγινε, ἔφυγαν καὶ τὸ εἶπαν στὴν πόλη καὶ στὴν ὑπαιθρο. Βγῆκαν λοιπὸν νὰ δοῦν τὸ γεγονός καὶ ἦλθαν στὸν Ἰησοῦ καὶ βρῆκαν τὸν ἄνθρωπο, ἀπὸ τὸν ὁποῖο εἶχαν βγεῖ τὰ δαιμόνια, νὰ κάθεται ντυμένος καὶ λογικός κοντὰ στὸν Ἰησοῦ, καὶ φοβήθηκαν. Διηγῆθηκαν σὲ αὐτοὺς ὅσοι εἶχαν δεῖ τὸ γεγονός, πῶς σώθηκε ὁ πρῶην δαιμονισμένος. Καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς τῶν Γαδαρηνῶν παρακάλεσαν τὸν Ἰησοῦ νὰ φύγει ἀπὸ αὐτοὺς, γιατί τοὺς εἶχε κυριεύσει μεγάλος φόβος· αὐτὸς μπῆκε στό πλοῖο καὶ ἐπέστρεψε. Ὁ ἄνδρας, ἀπὸ τὸν ὁποῖο εἶχαν βγεῖ τὰ δαιμόνια, τὸν ἱκέτευε νὰ πάει μαζί του· ὁ Ἰησοῦς ὅμως τὸν ἔδιωξε καὶ τοῦ εἶπε: Νὰ ἐπιστρέψεις στό σπίτι σου καὶ νὰ διηγηθεῖς ὅσα ἔκανε γιὰ ἐσένα ὁ Θεός. Ἐφυγε καὶ διεκήρυσσε σὲ ὅλη τὴν πόλη, ὅσα ἔκανε σὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς.

(Απὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ται: «Ὑπὲρ πάντων ὧν ἴσμεν καὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν καὶ ἀφανῶν εὐεργεσιῶν τῶν εἰς ἡμᾶς γεγεννημένων». Εὐχαριστία δηλαδή γιὰ ὅλες τὶς εὐεργεσίες του, εἴτε τὶς γνωρίζουμε, εἴτε ὄχι.

Ἡ διακριτικὴ θεϊκὴ ἀγάπη

Ἡ ἐμφάνιση τοῦ Κυρίου στὴ ζωὴ τοῦ δαιμονιζόμενου γίνεται ἐπεμβατικά καὶ ὄχι παρεμβατικά, μέ μόνο σκοπὸ τὴ λύτρωση. Ὅπως ὁ ἰατρός, ὁ Χριστὸς ἐπεμβαίνει σὲ μία ἐπείγουσα κατάσταση γιὰ νὰ σώσει τὴ ζωὴ ἐνὸς ἀνθρώπου. Ὁ Θεός δὲν καταργεῖ τὸ αὐτεξούσιο, ἀλλὰ ἐπεμβαίνει στὴ ζωὴ ποικιλοτρόπως γιὰ νὰ δείξει τὴν παρουσία του.

23 Ὀκτωβρίου 2022: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΛΟΥΚΑ

Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου († 63).

Ήχος: β' – Ἑωθινόν: Η' – Ἀπόστολος: Γαλ. α' 11-19 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. η' 27-39.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 30 Ὀκτωβρίου, Ε' Λουκᾶ.

Ἀπόστολος: Β' Κορ. ια' 31 - ιβ' 9. – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιστ' 19-31.

Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά οἱ βοσκοί, βλέποντας τό κοπάδι τους νά κατακρημνίζεται, ζήτησαν τήν ἀπομάκρυνση τοῦ Ἰησοῦ. Δέν ἦσαν σέ θέση νά δοῦν τήν πραγματικότητα, τή θεραπεία τοῦ συγχωριανοῦ τους, διότι τό ἐνδιαφέρον καί τό κακῶς νοούμενο συμφέρον τους ἦταν στραμμένο στήν ὕλη καί τήν περιουσία τους, τήν ὁποία μάλιστα κατεῖχαν παράνομα. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός πολλάκις εἶχε μιλήσει γιά τήν ἀφροσύνη τοῦ πλούτου καί γιά τήν ἀσθένεια τοῦ χρήματος πού δεσμεύει τόν ἄνθρωπο. Σεβόμενος ὁμως τήν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου καί μή θέλοντας νά τήν καταργήσει, «ἐμβάς εἰς τό πλοῖον ὑπέστρεψεν».

Ὁ Θεός ἐρχεται στή ζωή μας καί δρᾷ σέ αὐτήν ποικιλοτρόπως. Ἡ πίστη καί ἡ ἐμπιστοσύνη σέ αὐτόν μᾶς ὁδηγεῖ ἀπό τήν τρικυμία καί τήν ἀγριότητα τῆς θάλασσας σέ γαλήνιο λιμάνι, ἀπό τόν κόπο τῆς καθημερινότητας σέ ἀνάπαυση καί πνευματική ἀναψυχή. «Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι», λέει ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἄς δεχτοῦμε τό κάλεσμά του μέ ἐμπιστοσύνη πρός τό πρόσωπό του. Ἄς ἀποθέσουμε τή σκληρότητα τῆς καθημερινότητας μέ τήν προσευχή μας καί τή συμμετοχή μας στά ἱερά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, γινόμενοι «ἱματισμένοι καί σωφρονούντες παρά τούς πόδας τοῦ Ἰησοῦ».

Ἀρχιμ. Ἀ. Ἀ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Γ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁμοτ. Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΕΚΚΛΗΣΙΑ - ΑΝΘΡΩΠΟΣ - ΘΑΝΑΤΟΣ

Ὁ ἐκκλησιαζόμενος ἄνθρωπος μπροστά στό θάνατο

(Α' ἐκδ., σχῆμα 14x24, σελ. 112)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἀγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr